

باقی سمندر - گرد آورنده گزارشهایی درباره سیمین بارکزی
میزان سال ۱۳۹۰ خورشیدی شنبه 23 میزان 1390 ساعت 19:57
اکتوبر سال ۲۰۱۱ میلادی ۱۵

باختر آژانس نوشت

به خاطر نگرانی های امنیتی خانم بارکزی به شفاخانه انتقال یافت

جرايد و روزنامه های غير دولتي از سرکوب نمودن صدای عدالت خواهی نوشتند

13 October, 2011 10:33:00 Site admin

منابع امنیتی به منظور نگرانی های امنیتی و تشویش که به خاطر وضعیت صحت سیمین بارکزی وجود داشت، وی را به شفاخانه سردار محمد داود انتقال داد

منابع امنیتی به منظور نگرانی های امنیتی و تشویش که به خاطر وضعیت صحت سیمین بارکزی وجود داشت، وی را به شفاخانه سردار محمد داود انتقال داد
صدیق صدیقی سخنگوی وزارت امور داخله با تایید این خبر به آژانس اطلاعاتی باختر گفت: نظریه نگرانی های امنیتی و تشویش که به خاطر وضعیت صحت خانم سیمین

بارکزی وجود داشت ، شب گذشته پولیس مجبواً خیمه وی را برداشته و خانم بارکزی را به خاطر رسیده گی صحی به شفاخانه سردار محمد داود انتقال دادند

صدیقی اضافه کرد که حتی نگرانی تهدید به مرگ وی وجود داشت که به منظور رفع نگرانی های امنیتی پولیس اقدام نمود و اکنون حالت صحی خانم بارکزی خوب میباشد

با یورش پولیس به خیمه سیمین بارکزی؛ صدای عدالتخواهی سرکوب شد

شنبه 23 میزان 1390 ساعت 19:57 ظفرشاه رویی

در روزنامه [?] صبح میخوانیم که

گرچند وزارت امور داخله می‌گوید که خانم بارکزی اکنون در شفاخانه‌ی نظامی سردار محمد داوودخان به سر می‌برد و وضعیت صحتی او نیز قناعت‌بخش است، اما نیلوفر ابراهیمی نماینده‌ی ولایت بدخشان در مجلس که در زمان برچیدن خیمه‌ی خانم بارکزی توسط پولیس در کنار او قرار داشته است، می‌گوید از زمانی که خانم بارکزی را ماموران پولیس با خود بردند، اعضای مجلس نمایندگان تاکنون از وی هیچ معلوماتی در دست ندارند

نیلوفر ابراهیمی این اقدام پولیس را «کودتاه سیاه» توصیف کرده افزود که خانم بارکزی در شفاخانه سردار محمد داوود خان منتقل شده است، اما تاکنون هیچ‌یک از اعضای مجلس و رسانه‌ها نتوانسته‌اند که از وضعیت صحت خانم بارکزی اطلاعی بدست بیاورند. او گفت که داکتران در شفاخانه تلاش کردند تا به خانم بارکزی ادویه بی‌حس‌کننده تجویز کنند اما وی مانع این اقدام داکتران شده است. خانم ابراهیمی گفت: «حالا فکر می‌کنم که سیمین لادرک است، چرا که رسانه‌ها در طول روز در پشت دروازه چهارصد بستر بودند، اما... امکان دارد که سیمین در چهارصد بستر نباشد و حتا امکان دارد که زنده نباشد، چون در طول روز تماسش برقرار نشد و هم هیچ‌کس نتوانست که در حریم نظامی چهارصد بستر داخل شود»

خانم ابراهیمی افزود: «بیش از چهارصد پولیس با نزدیک دوصد رنجر اطراف خیمه‌ها را محاصره کردند. بعداً حدود پانزده الی بیست خانم پولیس با پولیس مرد داخل خیمه شدند و به بسیار حالت فجیع و دردناک و حالت وحشیانه و خطرناک یک خانمی را که با شکم گرسنه سیزده روز در اعتصاب و با سیرومی که در وریدهایش جریان داشت، به یک خشونت تمام همراهش برخورد کردند. شوهر سیمین و من که در کنارش بودیم، شوهرش ولچک زده شد و آخرین دروازه سیمین به خدا، تنها یک دست من باقی بود که یک قسمت بدن من را پولیس‌های خانم به طرف خود می‌کشاندند و سیمین با فریادی می‌گفت که داکتر (نیلوفر ابراهیمی) کمک کن»

شماری از اعضای مجلس نمایندگان و شاهدان می‌گویند پنج‌شنبه شب نزدیک به چهارصد مامور پولیس با یورش به خیمه‌ی سیمین بارکزی، او و چند تن دیگر را که به حمایت از خانم بارکزی دست به اعتصاب غذایی زده بودند، با خود بردند. این افراد می‌افزایند که ماموران پولیس برای برچیدن خیمه‌ی سیمین بارکزی از خشونت کار گرفته، به شوهر و برادر خانم بارکزی دست بند زدند.

سیمین بارکزی که نزدیک به دوماه پیش با هشت تن دیگر از اعضای سابق مجلس نمایندگان از سوی کمیسیون مستقل انتخابات سلب صلاحیت شده بود، در اعتراض به این تغییر از چهارده روز به این سو دست به اعتصاب غذایی زده است.

گرچند وزارت امور داخله می‌گوید که خانم بارکزی اکنون در شفاخانه‌ی نظامی سردار محمد داوودخان به سر می‌برد و وضعیت صحتی او نیز قناعت‌بخش است، اما نیلوفر ابراهیمی نماینده‌ی ولایت بدخشان در مجلس که در زمان برچیدن خیمه‌ی خانم بارکزی توسط پولیس در کنار او قرار داشته است، می‌گوید از زمانی که خانم بارکزی را ماموران پولیس با خود بردند، اعضای مجلس نمایندگان تاکنون از وی هیچ معلوماتی در دست

ندارند. نیلوفر ابراهیمی که از سه روز به این سو به حمایت از سیمین بارکزی در کنارش دست به اعتصاب غذایی زده بود، گفت او نیز از جمله کسانی بود که توسط پولیس برده شد. خانم ابراهیمی افزود: «بیش از چهارصد پولیس با نزدیک دوصد رنجر اطراف خیمه‌ها را محاصره کردند. بعداً حدود پانزده الی بیست خانم پولیس با پولیس مرد داخل خیمه شدند و به بسیار حالت فجیع و دردناک و حالت وحشیانه و خطرناک یک خانمی را که با شکم گرسنه سیزده روز در اعتصاب و با سیرومی که در وریدهایش جریان داشت، به یک خشونت تمام همراهش برخورد کردند. شوهر سیمین و من که در کنارش بودیم، شوهرش ولچک زده شد و آخرین دروازه سیمین به خدا، تنها یک دست من باقی بود که یک قسمت بدن من را پولیس‌های خانم به طرف خود می‌کشاندند و سیمین با فریادی «می‌گفت که داکتر (نیلوفر ابراهیمی) کمک کن

خانم ابراهیمی گفت که ماموران پولیس می‌خواستند وی را نیز ولچک بزنند، اما زمانی که به آنان گفت که او نماینده مردم است، ماموران پولیس از ولچک زدن بدست خانم فجیعانه» به داخل «ابراهیمی خودداری کردند. او افزود سیمین بارکزی به صورت امبولانس انتقال داده شد، به طوری که در زمان انداختنش به داخل امبولانس، پاهایش نیز زیر دروازه امبولانس شدند. این عضو مجلس نمایندگان همچنین افزود پس از منتقل کردن سیمین بارکزی امبولانس با سرعت خیلی بالا حرکت کرد که به گفته‌ی او، خانم بارکزی در داخل امبولانس به این طرف و آن طرف امبولانس می‌خورد.

سرنوشت نامعلوم

نیلوفر ابراهیمی این اقدام پولیس را «کودتاه سیاه» توصیف کرده افزود که خانم بارکزی در شفاخانه سردار محمد داوود خان منتقل شده است، اما تاکنون هیچ‌یک از اعضای مجلس و رسانه‌ها نتوانسته‌اند که از وضعیت صحی خانم بارکزی اطلاعی بدست بیاورند. او گفت که داکتران در شفاخانه تلاش کردند تا به خانم بارکزی ادویه بی‌حس‌کننده تجویز کنند اما وی مانع این اقدام داکتران شده است. خانم ابراهیمی گفت: «حالا فکر می‌کنم که سیمین لادرک است، چرا که رسانه‌ها در طول روز در پشت دروازه چهارصد بستر بودند، اما... امکان دارد که سیمین در چهارصد بستر نباشد و حتا امکان دارد که زنده

نباشد، چون در طول روز تماسش برقرار نشد و هم هیچکس نتوانست که در حریم نظامی «چهارصد بستر داخل شود»

در همین حال اجمل بلوچزاده یک تن از فعالان جامعه مدنی و حقوق بشر و شاهد حادثه، می‌گوید تمام چیزهایی که در داخل و بیرون خیمه خانم بارکزی وجود داشت، از سوی پولیس چیده و داخل رینجرها انداخته شد. او گفت در حالی که سیمین بارکزی داخل خیمه بود، شماری از ماموران پولیس خیمه را بالای وی چپه کردند. او گفت: «یک گارد منظم پولیس وارد خیمه شد و تمام اطراف خیمه را محاصره کرده بودند، امبولانس داخل شد و به گفته‌ی برخی از دوستان بیش از صد و پنجاه موتر پولیس به‌خاطر برجیدن این خیمه‌ها به همین ترتیب، زمانی که من از خیمه بیرون شدم دیدم که همه‌جا، توظیف شده بودند محاصره شده و پولیس در همه‌جا جابجا شده بود. بعد از این من در گوشه‌ای ایستاد شدم که چند پولیس زن و داکتر داخل خیمه شدند و گفته بودند که آنان به‌خاطر تداوی خانم بارکزی آمده‌اند. برای سیمین گفته نشده بود که ما (ماموران پولیس) را آمده‌ایم که خیمه شما برجینیم. سیمین مقاومت کرد و گفت نمی‌تواند ببرند و در همین وقت پولیس‌های زن داخل صحنه شدند و از طرف بیرون خیمه عساکر تناب‌ها و بوجی‌های ریگی که در اطراف خیمه بود، همه‌شان را برداشتند و خیمه یک مرتبه بالای چند نفر در داخل «ریخت(سقوط کرد»

آقای بلوچزاده افزود که ماموران پولیس سیرومی که بدست خانم بارکزی وصل بود را نیز دور کردند و به پاره کردن خیمه آغاز کردند. به گفته‌ی او، تمام چیزهایی که در داخل و بیرون خیمه وجود داشت، از سوی پولیس جمع‌آوری و داخل رنجرهای پولیس انداخته شد. او گفت، حتا یک پارچه کاغذی که به اندازه دوسانتهی متر در چند متری خیمه خانم بارکزی افتاده بود نیز توسط پولیس برداشته شد

در همین حال وزارت امور داخله از این اقدام پولیس حمایت کرده می‌گوید که این اقدام به‌منظور جلوگیری از یک تهدید امنیتی صورت گرفته است. صدیق صدیقی سخنگوی وزارت امور داخله می‌گوید که آنان گزارش‌هایی را بدست آوردند که این خیمه مورد خانم بارکزی (بود مورد) توجه دشمن قرار گرفته بود. آقای صدیقی گفت: «محلّی که او توجه دشمن هم قرار گرفته بود، به‌خاطری که اراکین بلندپایه حکومت هم رفت و آمد داشتند. دشمن همیشه در تلاش است فرصتی پیدا بکند که به همه ضرر برساند. گزارش‌هایی وجود داشت که دشمن تلاش دارد دست به حمله‌ای بزند و خانم بارکزی را «خدای نخواسته از بین ببرد. دلیلی که پولیس خواست او را منتقل کند، دلیل امنیتی بود»

سخنگوی وزارت داخله خشونت از سوی پولیس را رد کرد و گفت ماموران پولیس پیش از برجیدن خیمه خانم بارکزی، به وی گفته بودند که باید این محل را ترک کند. اما وی افزود که خانم بارکزی از این درخواست پولیس سرباز زده بود و پولیس ناچار شد به‌خاطر تامین امنیت خانم بارکزی اقدام کند

با این حال، این اقدام پولیس از سوی نهادهای مختلف مورد انتقاد قرار گرفته و این اقدام را تلاشی برای سرکوب عدالت‌خواهی در کشور خوانده‌اند.

هر روز با 8 صبح

هشت صبح تبلیغات شما را در وب سایت و روزنامه خود می پذیرد

037083 علاقمندان می توانند با شماره های: 0700298707 - 0799

afghanistan_8am@yahoo.com: و ایمیل

جهت معلومات تماس بگیرند

ماندگار نوشت

برضد اقدامات وحشیانه حکومت بیاستید

نیروهای امنیتی شب‌هنگام به خیمه‌ی سیمین بارکزی نماینده‌ی سلب عضویت شده‌ی به بیمارستان سردار محمد داوود (چهارصد بستر) «مجلس یورش بردند و او را به «زور انتقال داده اند.

سیمین بارکزی عضو پیشین مجلس نمایندگان از سیزده روز پیش در اعتراض به سلب صلاحیت خود به عنوان عضو مجلس نمایندگان، به اعتصاب غذای نامحدود دست زده است.

ایتلاف حمایت از قانون یورش نیروهای امنیتی به خیمه‌ی سیمین بارکزی را یک عمل «وحشیانه» خوانده و از تمامی نهادهای مدنی و دموکراتیک خواسته است در برابر این عمل حکومت بایستند.

این ایتلاف روز جمعه با صدور اعلامیه‌ی شش ماده‌یی از تمام شهروندان کشور به خصوص احزاب سیاسی، مدافعان حقوق زن و اعضای جامعه‌ی مدنی تقاضا کرد تا در حاجی ظاهر قدیر رییس ایتلاف، عکس‌العمل به این کار برضد حکومت ایستاد شوند.

حمایت از قانون گفت: «ایتلاف از فدراسیون بین‌المللی، جامعه‌های حقوق بشر، عفو بین‌الملل، دیده‌بان حقوق بشر، دادگاه جنایی بین‌المللی و سایر نهادهای بین‌المللی تقاضا می‌کند که نسبت به اقدامات وحشیانه و ضد حقوق بشری دولت‌مردان افغانستان اقدامات لازم را مبذول دارند».

اجمل سهیل رییس حزب لیبرال افغانستان که با هفت تن دیگر از سه روز به این سو با اعتصاب خانم بارکزی پیوسته اند، گفت که نیروهای پولیس تمام خیمه‌های اعتصاب کننده‌ها را ویران کرده و همه‌ی آنان را نخست به فرماندهی پولیس کابل بردند و سپس به شفاخانه‌ی سردار محمد داوود انتقال دادند.

آقای سهیل به روز جمعه در کابل به خبرنگاران گفت: خانم بارکزی در شفاخانه به او نیلوفر ابراهیمی نماینده مردم بدخشان که در حمایت گفت که از آینده‌ی خود نگران است از اعتصاب سیمین بارکزی دست به اعتصاب زده بود، می‌گوید که مامورن امنیتی نخست به خیمه سیمین بارکزی یورش برده و سپس او (سیمین بارکزی) را به زور به شفاخانه منتقل کردند.

به گفته ابراهیمی، ماموران امنیتی که شمارشان بیش از صد نفر می‌رسید، بارکزی را به شفاخانه چهار بستر (سردار محمد داوود) انتقال داده و به زور اعتصاب او را شکستاده‌اند.

این عضو ایتلاف حمایت از قانون گفت که ماموران امنیتی با تمامی اعتصاب‌کنندگان با خشونت برخورد کرده و با زور اعتصاب‌کنندگان را از محل بیرون کردند.

اما صدیق صدیقی می‌گوید که خانم بارکزی به بیمارستان منتقل شده و مسولان خانم بارکزی را به شکستن اعتصاب غذایی قانع کرده اند.

نهادهای جامعه‌ی مدنی و حقوق بشر .

با محکوم‌نمودن این اقدام حکومت آن را مخالف قوانین نافذی کشور خوانده و گفته اند که حکومت با این‌گونه اقدامات گلیم دموکراسی از کشور را بر می‌چیند.

سیمین بارکزی روز پنجشنبه در پی تظاهرات شماری از فعالان زن در جامعه مدنی شرایطی را برای شکستن اعتصاب غذایی خود مطرح کرد.

روزنامه افغانستان نوشت

صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا مدیر مسول: محمد رضا هویدا

شنبه ۲۳ میزان ۱۳۹۰

[رویدادهای افغانستان](#)

1390 میزان 23 شنبه

ائتلاف حمایت از قانون: سیمین بارکزی توسط پلیس به زور برده شده است

ائتلاف پارلمانی حمایت از قانون گفته است که ماموران پلیس به محل اعتصاب غذای سیمین بارکزی، نماینده اخراجی مجلس نمایندگان، یورش برده، او و همراهانش را با خود برده اند.

این عضو پیشین مجلس نمایندگان از سیزده روز پیش در اعتراض به سلب صلاحیت خود به عنوان عضو مجلس نمایندگان، به اعتصاب غذای نامحدود دست زده است.

اسدالله سعادت، سخنگوی ائتلاف حمایت از قانون به بی‌بی‌سی گفت که دهها مامور مسلح پلیس پنجشنبه شب، ۲۱ میزان به محل اعتصاب خانم بارکزی یورش بردند و خیمه‌های او و دیگر اعتصاب‌کنندگان را به زور برچیدند.

آقای سعادت افزود که پلیس نیلوفر ابراهیمی، نماینده بدخشان در مجلس و نه تن دیگر را که به حمایت از خانم بارکزی هم در همین محل دست به اعتصاب غذا زده بودند، با خود برده است.

سخنگوی ائتلاف حمایت از قانون همچنین گفت که ماموران پلیس اعتصاب‌کنندگان و همراهان آنها را مورد ضرب و شتم قرار دادند و شماری از آنها و از جمله سیمین بارکزی و نیلوفر ابراهیمی را با خود بردند.

ولی روز جمعه، ۲۲ میزان خانم ابراهیمی و این ۹ تن در یک نشست خبری شرکت کردند و گفتند پس از آن که ماموران امنیتی خانم بارکزی را بردند، آنها را آزاد کردند.

خانم ابراهیمی افزود با این که او به عنوان عضو مجلس از مصونیت پارلمانی برخوردار است، پلیس با او دیگر همراهان خانم بارکزی برخورد خشونت‌آمیز کرد.

تصاویر ویدئویی که در اختیار بی‌بی‌سی قرار گرفته نشان می‌دهد که ماموران امنیتی سیمین بارکزی را در حالی که برای کمک فریاد می‌زند، به زور به داخل یک آمبولانس انتقال می‌دهند و سپس خیمه و تخت خواب او را هم برمی‌چینند.

صدیق صدیقی، سخنگوی وزارت داخله (کشور) افغانستان به بی‌بی‌سی گفته است که ماموران غیر مسلح پلیس خانم بارکزی و همراهان او را به دلایل امنیتی از محل اعتصاب غذا به بیمارستان منتقل کرده اند.

سخنگوی وزارت داخله افزود که گزارشهای دقیقی رسیده بود که طالبان تصمیم به سوء قصد علیه خانم بارکزی داشته اند و این این موضوع با او و ائتلاف حمایت از قانون هم در میان گذاشته شده بود، ولی آنها اعتنایی به این گزارشها نکردند.

آقای صدیقی گفته که خانم بارکزی به بیمارستان چهار صد بستری محمد داوود خان تحت درمان قرار گرفته و مسئولان او را به شکستن اعتصاب غذایی قانع کرده اند.

اما اعضای ائتلاف حمایت از قانون در واکنش به این اظهارات ابراز تردید کرده و گفته اند که هنوز هیچ اطلاعی از وضعیت خانم بارکزی و تصمیم او برای شکستن اعتصاب غذا ندارند.

روزنامه ماندگار نوشت

این تراژدی، پایان خوشی خواهد داشت؟

حلیمه حسینی

امروز در حالی سیمین بارکزی در حال مرگ است که تمام فعالان حقوق زن خاموشی اختیار کرده اند؛ خاموشی سرد و دردناکی که نشانگر این واقعیت است که صدای عدالت در این سرزمین از هر حنجره‌یی که سر داده شود، پاسخی و لیبکی نخواهد داشت؛ خاموشی و سکوت دردناکی که پیامدهای آن می‌تواند وخیم‌ترین شکل خفقان و استبداد را در جامعه تصویر کند.

امروز در حالی دم از قانون‌مداری زده می‌شود که هیچ کسی و هیچ مرجعی یافت نمی‌شود تا بتواند در سایه یک ملاک و معیار شفاف و مشخص، بر نزاع بی‌ثمر و شرم‌آوری پایان دهد که به راحتی می‌شد آن را مدیریت کرد و عدالت را در جامعه تطبیق نمود. چگونه می‌توان در جامعه‌یی دم از دموکراسی زد که هر ندای حق‌طلبی به حق‌تلقی می‌انجامد و دورنمای عدالت و حقانیت، مخدوش‌تر و غم‌انگیزتر از هر زمان دیگر رخ نموده است.

امروز اگر یک زن تصمیم به مبارزه‌یی خاموش گرفته است تا صدای خود را به گوش‌هایی برساند که دیرگاهی است به روی حق و عدالت‌خواهی بسته شده و نمی‌خواهند که واقعیت را بشنوند، چه تصویری از وضعیت خراب این کشور می‌تواند به تصویر بکشد؟ وضعیتی که برای بهبودی آن در قدم اول، ما نیازمند یک اراده‌ی قوی برای تغییر هستیم؛

اراده‌یی که در بیش از ده سالی که از سقوط نظام طالبان می‌گذرد، هرگز نتوانست در این کشور برای برپایی عدالت به معنای واقعی آن، شکل بگیرد.

امروز یک زن درست یا غلط، برحق یا ناحق، با هر قضاوت و زاویه‌ی دیدی که بتوان به این قضیه نگاه کرد، دست به اعتصاب غذایی زده است. تنها چیزی که به چشم می‌خورد، این حقیقت تلخ است که اگر مرجعی واقعی برای جدا کردن سره از ناسره می‌بود، چرا یک‌چنین تراژدی‌هایی در این سرزمین فرصت تولد و تبارز پیدا می‌کرد. تمام اینها نشان‌دهنده‌ی این است که هیچ حد و مرزی برای تشخیص این حقیقت وجود ندارد که چه کسی در برابر حق است؛ چرا که امروز ریشه‌ی بحران در افغانستان، گم شدن سرنخ حقایق و مرجع فیصله‌کننده‌ی نهایی برای یک‌چنین بحران‌هایی است.

وقتی قانون در جامعه‌یی در حال مرگ است و نفس‌های آخر را می‌کشد، چه انتظاری می‌توان بیشتر از این داشت. وقتی فریادها یا در نطقه خفه می‌شود و یا این‌که آن‌قدر تکرار می‌شود تا حنجره‌ها از کار افتاده و دیگر توان فریاد کردن نباشد، تنها راه چاره چه خواهد بود؟ چگونه می‌توان پنبه‌ی خودفراموشی و دیگر فراموشی را از گوش‌هایی به‌در آورد که باید مهم‌ترین و اصلی‌ترین شنونده‌هایی باشند که ملت به آنها نیاز دارد. در یک‌چنین فضای نفس‌کشیدن هم سخت می‌شود،

چرا که هر دم و بازدم ما آغشته به زهر بی‌اعتمادی‌یی خواهد شد که با تمام توان در فضای سیاست و اقتصاد و اجتماع... خود جا داده‌ایم

امروز خانه‌ی ملت به نبردگاه جنون‌آوری مبدل شده است که نمود کامل قانون‌شکنی‌ها در بالاترین سطح و همچنین تبارزدهنده‌ی استبداد و خودخواهی‌ها در حساس‌ترین شرایط آن، خواهد بود. امروز نمایندگان ملت در حالی قرار است که برای سرنوشت این مردم تصمیم بگیرند که خود را ناتوان‌تر از آن می‌بینند که بتوانند حتا بر سرنوشت بودن یا نبودن خود فیصله‌یی داشته باشند، چه برسد به اینکه بتوانند برای آینده‌ی این مردم تصمیمی قاطع و تسخیرناپذیر داشته باشند

با یک‌چنین وضعیت رقت‌انگیزی، خانه‌ی ملت به جز سمبلی شکست خورده و از کار افتاده در بدنه‌ی نظامی دموکراتیک، چه خواهد بود؟ درست مثل ستاره‌ها و نشان افتخاری که بر شانه‌ها و بر سینه‌ی افسر و جنرالی شجاع و دلیر اما از کار افتاده و بازنشسته، خودنمایی می‌کند؛ همان نشان‌ها و ستاره‌ها که یادآور هیاهوی برخاسته از نقش‌آفرینی‌های منحصر به فردی است که حال فقط به آرزویی دور و دست‌نیافتنی تبدیل شده است

داشتن خانه‌یی قدرتمند و کارآمد برای دفاع از حقوق مردمی که یک عمر در حسرت شنیده شدن صدای خود سوخته‌اند و امروز با توطئه‌های بی‌رحمانه در حال قطع کردن ریشه‌های باورمندی و تحقق این رویا در این سرزمین هستند؛ تلاشی که در حال به ثمر نشستن است و در آینده‌یی نزدیک اگر روال به همین ترتیب ادامه یابد - دیگر اثری از دموکراسی باقی نخواهد ماند

امروز سیمین بارکزی جدای از قضاوت‌ها در مورد محق بودن یا نبودنش بر آنچه که می‌خواهد، نمود دردناک‌ترین مرگ تدریجی قانون‌مداری در کشوری است که با حضور بیش از ده‌ها کشور متمدن دنیا، خواهان داشتن حکومت مردمی و دموکراتیک بوده است

و این خود گواه خوب و روشنی برای این واقعیت است که نسخه‌ی وارداتی از هیچ‌کجای دنیا، نخواهد توانست مردم ما را و کشتی شکسته‌ی افغانستان را به سرمنزل مقصود برساند. نسخه‌ی وارداتی از ساختن و پرداختن نظامی دموکراتیک و مردمی - و حتا اسلامی که هرگز نتوانست تداعی‌گر آرزوها و آرمان‌های حقیقی مردم باشد - عاجز مانده است. امروز باید اعتراف کرد که برای تخریب و تخدیش مظهر اراده و خواست مردمی، از هیچ تلاشی فروگذار نکرده‌اند و امروز نتیجه را می‌توان در فلج شدن عملی پارلمان مشاهده کرد

امروز سرنوشت زنی که در حال مرگ است و با خاموشی تدریجی خود، فریادی بلندتر را به تصویر کشیده، شاید در هاله‌یی از ابهام فرو رفته باشد و هیچ راهی برای نجات او به نظر نرسد؛ چرا که نجات جان او در گرو تن دادن به خواستی است که طرح بزرگی

برای سبوتاژ آن به‌راه افتاده و خیمه‌یی که قرار است مقبره‌ی این زن شود، معلوم نیست آیا می‌تواند شاهد پایانی خوش و خاطره‌انگیز باشد؟

اما آنچه که در بطن این تراژدی قابل توجه می‌باشد، این است که اگر بشر بخواهد،

می‌تواند برای رسیدن به هدفی که به آن باور دارد، از هر حدی بگذرد

اما ای کاش

دیروز، قانونی شکسته نمی‌شد و خط و معیار قانون‌مداری همچنان قدرتمند به جای خود باقی می‌ماند تا امروز هر کسی برای اثبات حقانیت خود، مجبور به پیمودن راه‌هایی تا این

حد غم‌انگیز نمی‌شد.

وقتی قانون‌مداری در جامعه‌یی بمیرد و شکستن و گذشتن از سر

حدی که قانون برای هر کسی تعیین کرده است مبدل به یک عادت عام مخصوصاً در لایه‌های بالای قدرت شود، بدون شک تراژدی‌یی که امروز برای سیمین بارکزی در حال جریان است، نخواهد توانست نقطه‌ی پایانی بر سر معامله‌گری‌های کلانی بگذارد که هر دو گروه یعنی عدالت‌خواهان و عدالت‌گریزان در آن شریک و سهیم اند. شاید فقط درصد سهام‌شان در این زدوبندها متفاوت باشد؛ در غیر این صورت،

حقیقت ثابت کرده است که ندای عدالت‌خواهی کمتر از حنجره‌یی به معنای واقع عدالت‌خواه برآمده است و شهروندان ما که یگانه‌حق‌داران واقعی عدالت‌خواهی و عدالت‌گستری هستند، آن قدر در این بازی‌های پشت پرده گم شده‌اند که کمتر فرصتی برای فریاد کردن و شنیده شدن صدای حقیقی خودشان داشته‌اند.